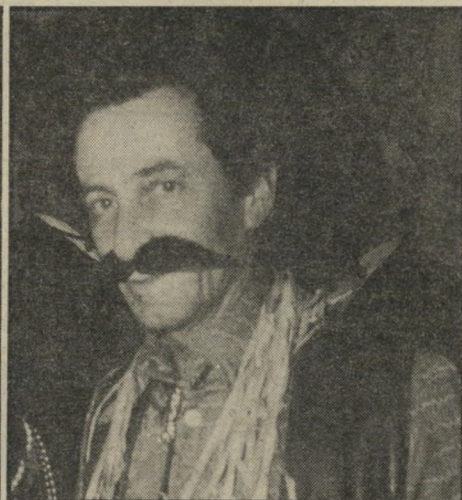

אליזבט קאול היא אשתו של נספח-העיתונות של השגרירות הגרמנית. האנס-פטר קאול (בתמונה משמאל). השבוע ערכו מסיבה לרגל חג-הפאשינג. הנהוג בחלקים הקתוליים של גרמניה. במקביל לקארנבל באמריקה הדרומית. האורחים התבקשו לבוא בלבוש שנות ה-20. בתמונה למעלה: עשירה ברלי. אשתו של יורג אנורת עיתונאי-החוף. ולידה. משמאל. המארחת. אשר ילדה לפני ארבעה חודשים. אליזבט נישאה לבעלה בארץ. למטה מימין: גידעון ברלי. עונד שפם מלאכותי, ומשמאל: רון בן-ישי. הכתב הצבאי של ידיעות, והעומד להתמנות גם כתב טיים. צילמה: רחל אבנרי.

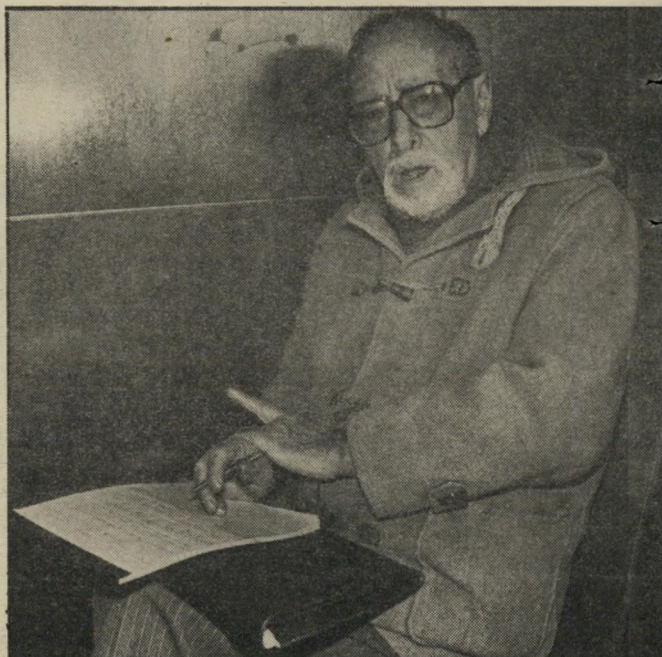
אחרי הגשת כתב-האישום. יערי בא בחברת שני ילדיו. הביקור נערך באגף-מיון של הכלא, שם קבוע. סוהרת נכחה בחדר ככל זמן הביקור.

■ **שלמה הילל** יושב-ראש הכנסת סירר בכנימה ובזיכרון יעקב. במסיגרת סירור יקיב הולעט בכלי-כר הרבה סוגים ומינים של יינות, עד כי נאלץ, בשלב מתקדם למדי, לסרב, כדי לשמור על צלילות דעתו.

■ כמשך הדיונים בכינוס הקונגרס היהודי, ענרו המש"ת תפיים תגים שנשאו את שמר תיהם. כך גילה חברי-הכנסת **אהרון אבן-הצירא** קרובי מישפחה שלו המתגוררים בלונדון. בנייהוג והח"כ מתמ"ת התחככו זה בזה, סמוך לרלת-היצאה מאלם הדיונים, השלך שה החליפו מבטים, הסתכלו בתגים שהיו תלויים על דשיהם ומייד אחזה בהם התרגשות גדר לה.

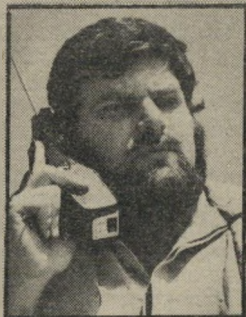
■ החווה המדובר ביותר כי עולם הפופ בימים אלה נחתם כיום השני בין **מאיר בנאי** ובין חברת-תקליטים. בנאי, בנו של שופט, הוא בן-דודו של **יובל בנאי**, בנו של השחקר זמר **יוסי בנאי**. יובל בנאי הוא חבר בלהקת משינה, החתומה גם היא על חווה עם אותה החברה, וכך הכל נשאר במישפחה.

■ יובל בנאי הלך לתחנת המכס כנמל-התעופה בן-גוריון. בליוויית אמרגנו. השניים התכוונו לשחרר את כליה-נגינה שהגיעו עבורם מח"ל, אלא שמרוב שימחה הם שכחו להסדיר

"גאל מוסינזון מחבר חסמב"ה עורר סקרנות כאשר הופיע בבית-המישפט בשעת המישפט של הנאשם המכונה "האנס מצמון תל-אביב" ורשם לעצמו רשימות. התעלומה נפתרה כאשר הסתבר כי מוסינזון בא ככתב פילי חדש של היומון ההסתדרותי דבר, ולא כסופר. צילם: ציון צסריר.

איך קילקל הכתב הצפוני לעיר הדרומית

הורוביץ אין שמש!

תגובות נועמות ביותר הגיעו לאלמן בוקר-טוב-יש ראל של גליצה-ל מאילת הדרומית. כמה בעלי בתים מלון וכמה בעלי עסקי-תיי רות התקשרו ביום השישי בבוקר לנלץ וכעסו על עורכי המישדר. הדבר היה אחרי דיווח שחור שנתן מנחם הורוביץ. כתב גלץ מן העיר אילת.

הורוביץ הוא. כתבנו בצ" מן, שהחליט לרדת לחופשה בעיר הדרומית, אחרי הפרי" סומים הרבים שניתנו לשמש, לשמיים הכחולים ולים ה"

צלול. הורוביץ סיפר ותיאר במפורט את הטיסה לאילת. הוא אמר שזו היתה אחת הטיסות המפחידות בחייו. מכיוון שהיו כסי-אוויר לכל אורך הדרך, ולולא התנסה בעבר בטיסות-חורף באירופה, היה בוודאי משתק מרוב פחד. אבל זה היה רק הסיפתאח לסיפורו של הורוביץ. הוא הוסיף ואמר שבכל ארבעת הימים בהם שהה באילת לא זכה לראות ולוא פעם אחת קצה של קרן שמש. למרות הפירסומים שראה בהיותו בצמון, באותם ימים היה צפון הארץ שטוף שמש, השמיים היו כחולים והיה חם מאוד.

בטיסה חזרה פגש הורוביץ במטוס את רפי הוכמן. ראש-עיריית אילת. שאמר לו: יש לי קבלות שבמשך 360 יום בשנה יש שמש באילת, ואתה נפלת על חמשת הימים חסדי השמש. הורוביץ שב מצמון והציע למאזינים להתקשר ולברר מה מצב השמש לפני שהם מתכננים את חופשתם ולפני שהם אורזים את המיזודות.

כמה מבעלי בתי-המלון הזמינו את הורוביץ לשהייה חוזרת בעיר כדי לתקן את העוול שנעשה לו על-ידי מזג-האוויר והעוול שהוא עשה לעיסקי-התיירות שלהם.

מ שנה, זה מ שנה (אותיות קמוצות)... מרגע זה, כמוכן, נפ" תחו כל הרלתות לפני השניים.

אישורי-כניסה לעצמם ונתורו בחוץ. כל זה, עד שאחד מעוברי-המכס, עולה חרש מרוסיה, זיהה את האליל הצעיר ועצע. זה